

**Per a una fotografia de la néta
Clara**

Com si ella et protegís,
La mà damunt l'espatlla,
dreta damunt les pedres
del vell banc del jardí.
Com si ella fes sorgir
aquest darrer somriure
que ens deixes, en tocar-te
amb fetillera mà.
Com si dels dos esguards,
miralls de la tendresa,
nasqués per emmarcar-vos,
La daurada claror.

**M^{re}Àngels Anglada, NO SÉ JUGAR AMB
MÀSCARES**

Non-non de Nadal

Et cantaré un bres
amb la veu més dolça
i quan t' adormis
et besaré el front.
Després de puntetes,
tancaré la porta
perquè no et desvellin
els sorolls del món
(fragment)

**Joana Raspall, DIVUIT POEMES DE
NADAL I UN DE CAP D' ANY**

El meu balcó

No hi ha al món cosa tan pura
com és ara el meu balcó.
D' un vell núvol que es trasmuda
hi he rebut la il·lusió,
d' un ocell una esperança,
i d' un liri, mon perdó;
i si al cel hi ha nuvolades
o hi ha gent al carreró,
d' un record de dona bella
Jo me'n faig la serenor.

Josep Carner, EL COR QUIET

No te rindas

No te rindas, aún estás a tiempo
De alcanzar y comenzar de nuevo,
Aceptar tus sombras,
Enterrar tus miedos,
Liberar el lastre. Retomar el vuelo.
No te rindas que la vida es eso,
Continuar el viaje , Perseguir tus
sueños,
Destruir el tiempo,
Correr los escombros, Y destapar el
cielo.
No te rindas, por favor no cedas ,
Aunque el frío queme
Aunque el miedo muerda,
Aunque el sol se ponga y se calle el
viento
Aún hay fuego en tu alma,
Aún hay vida en tus sueños.
Porque cada día es un comienzo nuevo,
Porque está es la hora y el mejor
momento
Porque no estás solo, porque yo te
quiero.

**Mario Benedetti, EL AMOR, LAS
MUJERES Y LA VIDA**

Abuela

Dos cabezas de oro
y una
en que ha nevado la luna.
Cuéntame otro cuento, abuela,
Que mañana no hay escuela.
**Rafael Alberti, RAFAEL ALBERTI
PARA NIÑOS**

Absència

Ara no hi ets però et sento en el vent
i et veig amunt de les branques florides.
Et sento amb mí pels carrers plens de gent
i en la foscor de les places humides.
Jo penso en tu mentre vaig pels camins
del nostre bosc. O quan m' assec al pont
del rierol. I no hi ha res al món
sense el ressò del que duc cor endins.

Núria Albó , M' HO HA DIT EL VENT

Paisaje

La tarde equivocada
se vistió de frío.
Detrás de los cristales
turbios, todos los niños
ven convertirse en pájaros
un árbol amarillo.
La tarde está tendida
a lo largo del río.
Y un rubor de manzana
tiembla en los tejadillos.

**Federico García Lorca, FEDERICO GARCÍA
LORCA PARA NIÑOS**

Els llibres

Conservo encara l' hàbit del silenci
de quan vivia temps menys sorollosos
i era feliç sense saber-ho. Algun
ectoplasma de mi sovint ordena
prestatges invisibles,treu la pols,
endreça, fa dissabte. Jo me' l miro
condescendent, bonhomíós, tranquil,
i fins i tot hi parlo en veu tan baixa
que no hem sent, o fa veure que no em sent.
Tardes enllà d' uns anys que no he viscut
ni tal volta viuré, si algú despenja
qualsevol llibre sentirà una lleu,
amable i molt subtil esgarrifança
que potser li desvetllarà el desig
mig adormit de fer-ne la lectura.

Miquel Martí Pol, LLIBRE DE LES SOL·LITUDS